

Obres públiques	15.318.886 ptes.
Instrucció pública	3.435.954 —
Serveis d'agricultura	373.450 —
Serveis de Sanitat	30.650 —
Total	19.178.940 ptes.

La dominació de Catalunya es un gran negoci per Espanya

De manera que en 1914 la possessió de Catalunya proporcionava a l'estat espanyol un benefici de pessetes 152.000.000, i en 1922 aquest benefici fou de pessetes 489.000.000.

Es clar que Espanya despèn a Catalunya per altres conceptes que els indicats (exèrcit, administració de justícia, etc.), però aquestes serveis públics lluny de reportar un benefici al nostre poble, sols són instruments d'opressió que els espanyols usen contra nostre. Les despeses de l'exèrcit (guerra, marina i Marroc) en 1921-1922 pujaren a 1.570.000.000, i el dèficit del pressupost de l'estat fou de 1.410.000.000. Així malgasten els espanyols els diners que els catalans guanyen amb llur treball.

La injustícia va creixent

A mesura que les despeses i el dèficit de l'estat espanyol van creixent, els impostos que paga Catalunya van augmentant també, però en escala més ràpida que la de simple proporció. Si prenem les quantitats pagades per cap, resulta que cada català pagava en 1914, 75 pessetes de contribució a l'estat, i en 1923, 236'77 pessetes, o sigui més del triple; en canvi, un espanyol pagava en 1914 i sols 98'60 pessetes en 1923, o sigui menys del doble.

La injustícia és major encara comparant les despeses que l'estat fa en benefici de Catalunya i d'Espanya. Prenent solament les despeses dels ministeris de Foment i d'Instrucció pública, les quantitats rebudes per Catalunya han passat del 11'11 per 100 al 11'89 per 100 de les pagades, i les quantitats rebudes per Espanya han passat del 13'8 per 100 al 28'6 per 100 de les pagades.

Aixó mostra que com més treballen els catalans i més rica Catalunya, major serà la injustícia de nostra tributació als opressors, i major el negoci que farà Espanya.

ELS INCIDENTS DEL DIA DE CORPUS A BARCELONA

Els incidents ocorreguts a Barcelona al pas de la processó de Corpus tenen molta més importància de la que semblava de primer moment.

La immensa gernació que anà veure la processó dedicà una ovació entusiasta i fervent a les banderes de la Lliga Espiritual de Nostra Senyora de Montserrat i l'antiga bandera del Gremi de Mestres Fusters, en les quals figuren les nostres glorioses Quatre Barres. La gent dels balcons i des de les voreres del carrer aplaudí calorosament la nostra ensenya nacional a tots els carrers per on passà la processó. A les Rambles, carrer de Ferran, Portal de l'Angel, etc., les ovacions arribaren al grau màxim d'entusiasme.

Per contra, en passar el General Llossala i demés autoritats espanyoles de Barcelona, a moltes cases la gent es ficà a dintre i els bolcans foren tancats, tornant a sortir desseguida que els espanyols i botiflers hagueren passat. Als carrers esmentats, la presència de les autoritats espanyoles i dels botiflers fou acollida amb renors, xiueigs i alguns xiulets, així com també la bandera enemiga que portaven els soldats espanyols que tancaven la processó.

xiueigs i alguns xiulets, així com també la bandera enemiga que portaven els soldats espanyols que tancaven la processó.

— Es de consuetut que el diumenge després de Corpus la barriada de Gràcia, de Barcelona, celebra també la seva processó. Escarmentats amb els esdeveniments del dia de Corpus, les autoritats espanyoles volien obligar a tapar alguns escuts catalans de banderes i estendarts de gremis i societats que havien d'anar a la processó. L'autoritat eclesiàstica s'hi oposà i no consentí que en aquestes condicions sortís la processó.

— Com és de suposar, els espanyols estaven furiosos en veure la sorollosa manifestació dels veritables sentiments patriòtics dels catalans, contra els quals no han pogut res nou mesos d'opressió militar. Un oficial de cavalleria que hi havia a la Rambla, estava foll de ràbia i des dalt de cavall insultà les mares dels catalans que aplaudien, causant les seves grolleres paraules una forta indignació entre el públic que les sentí.

— Entre les autoritats governatives l'empipada fou general, des de l'ossada de burro fins al cap de be (Sr. Sala).

Si s'hagués volgut castigar a tothom, era qüestió de fer presons noves. Però seguint el refrà espanyol de "para muestra basta un botón", i atenent que els manifestants eren molts, escolliren una dotzena de botons i es feren dotze empresonaments, entre ells els dels benemèrits patricis Sre. Bastardes i Carreras (l'argenter).

A la Rambla de les Flors, a la policia li semblà que des d'un balcó s'aplaudia amb massa entusiasme les banderes catalanes. Pujà al pis amb mals modos i allà se li feu avinent que l'autor del delictes era una nena petita de pocs anys, la qual difícilment podia tenir idees polítiques. La policia es retir de moment, però a les dues de la nit (seguint el conegut procediment terrorista dels alemanys i dels espanyols a Bèlgica), trucà al domicili de l'ex-diputat nacionalista Sr. Albert Bastardas i se l'emportà pres, sota l'inculpació d'ésser el pare de la nena que havia aplaudit.

Per pujar al balcó de la Rambla d'on sortien els aplaudiments la policia no trobant l'entrada de la casa a la Rambla, es dirigí al carrer del Cardenal Casanyes, a on també dona la dita casa, i en trobar que la portera els contestava en català, perquè no sap l'espanyol, la detingueren. Sort que un militar que habita en un pis de la mateixa casa s'interessà per ella (cal ésser noble inclús amb l'enemic) i la bona dona fou posada en llibertat, després de dues hores de detenció, si bé l'obligaren a pagar una multa.

A més d'aquests empresonaments, la policia espanyola practicà divuit detencions en diferents carrers del curs de la processó. Varis d'aquests detinguts, entre ells un jove i una senyoreta, foren portats lligats pel carrer cap a la Delegació del carrer d'Ortigosa.

— Una altra de les *mides d'energia* preses fou suspendre per 8 dies el diari El Correo Catalan, per un solt on es recomanava que es collisín quatre flors vermelles i cinc grogues per tal de fer-ne un pom que simbolitzés el nostre amor de Pàtria única.

LA PROTESTA DELS ADVOCATS

La proposició aprovada pel Col·legi d'Advocats de Barcelona, negant-se a acatar les ordres del Governador general Llossala de publicar la Guia Judicial en espanyol en comptes de català com l'any passat, és el primer acte